

punkt saaledes kun være Tvivl om, hvilken Maade at fremme den paa der for Sagen selv maatte være den ønskeligste. Nu skal jeg ikke nægte, at jeg for mit personlige Bedkommende antager, at en første Behandling i Salen . . .

Formanden: Maaffee jeg maatte gjøre den ærede Landstingsmand opmærksom paa, at dette Spørgsmaal vil senere blive Gjenstand for Afgjørelse; for Diebliffet er det alene Spørgsmaalet om Sagens Fremme, der er under Forhandling.

B. Christensen: Den ærede Formand nævuede begge Dele i umiddelbar Forbindelse med hinanden, saa at jeg troede, at jeg ogsaa turde omtale dem begge; men, efter hvad den ærede Formand har yttret, skal jeg med Forsigtighed afholde mig derfra.

Formanden: Jeg fremhævede netop meget skarpt, at der var to Spørgsmaal, der vilde være at afgjøre; men at det første alene nu fattes under Forhandling.

B. Christensen: Da Sagen i sig selv er saa vigtig og derhos maa være saa almindelig bekendt for de ærede Medlemmer, kan jeg ikke tvivle om, at den langt overveiende Deel af Thinget vil tilstede dens Fremme, hvortil jeg herved skal anbefale den.

Da ellers Ingen ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning over Sagens Fremme, hvilken eenstemmigt med 38 Stemmer vedtoges.

Formanden: Det bliver saaledes nu at afgjøre, hvorledes denne Sag skal behandles. Saafremt der ikke fremkommer noget Forslag om, at der skal nedfattes et Udvalg, for at afgive Betænkning i Sagen, gaaer den umiddelbart over til første Behandling. Jeg veed ikke, om Noget i saa Henseende vil gjøre noget Forslag.

B. Christensen: Ja, uden at jeg vil gjøre et formeligt Forslag, skal jeg, blot som en Henstilling til Thinget, tillade mig at bemærke, at, ihvorvel jeg i Almindelighed foretrækker, at isærdeleshed denne Art Love gaaer umiddelbart til første Behandling i Salen, skal jeg dog, da det er eller synes at være en al-

mindelig og sædvanlig Skik her i Landstinget, at man foretrækker først at lade dem bearbejde af et Udvalg, som Forslagsstiller i denne Henseende ganske overlade til Forsamlingens Afgjørelse, paa hvilken af de tvende Maader det ærede Thing maatte ville fremme Sagen.

Drejer: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at der strax bliver nedfat et Udvalg, og, forsaavidt dette billiges, at samme Udvalg bliver saa talrigt, som man kan finde det passende. Jeg vil saaledes foreløbigt nævne et Antal af 9 Medlemmer.

D. Nielsen: Det kan dog ikke være den ærede sidste Talers Mening, at Udvalget skal nedfattes idag? (Drejer: Nei!).

Lüttichau: Jeg vilde blot tillade at bemærke, at jeg ikke troer, at det hidtil har været nogen bestemt Regel i Landstinget, at der er blevet nedfat Udvalg i en Sag, inden den gif til første Behandling. Desuden forekommer det mig, at, da denne Sag allerede har gennemgaaet en saa nøiagtig Behandling paa et andet Sted, er der saa meget mindre Anledning til strax at nedfatte noget Udvalg i den, og jeg skulde derfor tillade mig at foreslaae, at Sagen gaaer umiddelbart til første Behandling.

Madvig: Ja, jeg vilde just have foreslaaet det Samme som den ærede Taler, der nu satte sig. Det forekommer mig, at, naar en Sag af denne Art, som indeholder saadanne Principspørgsmaal, første Gang kommer for i dette Thing, medens den paa et andet Sted har været drøftet baade med Hensyn til Principer og Details, er det ikke ganske rigtigt, at man her strax gaaer ind i Detailsspørgsmaalene; derimod synes jeg, at det er ganske i sin Orden, at Anstuelserne i Thinget først nogenlunde komme til at træde frem med Hensyn til Forslagets hele Indhold og Bestaaffenhed.

Drejer: Ja, jeg kan ikke fravige den Mening, jeg har udtalt. Jeg troer, at det specielt med Hensyn til denne Sag er af særlig Interesse, at den almindeligst brugelige Skik her i Landstinget følges, nemlig, at et Udvalg nedfattes forinden første Behandling, og jeg skal derfor vedblive mit Forslag.

Kirk: Denne Sag er vistnok saaledes drøftet og gennemgaaet paa et andet Sted, at